

opusdei.org

Onako kako Crkva želi biti služena: poziv u Opus Dei kao dijecezanski svećenik

Svećenikovo srce kuca dubokom željom da bude vjeran Bogu i služi drugima. Oni koji otkriju svoj poziv da žive duh Opusa Dei nalaze u Svećeničkom društvu Svetog Križa podršku na svom putu do svetosti, u punom zajedništvu sa svojim biskupom i prezbiteratom.

1.08.2025.

Natanael znači „Božji dar“. Ovaj apostol pojavljuje se samo u jednoj evanđeoskoj sceni: onoj u kojoj mu Filip, njegov prijatelj, kaže da je upravo pronašao Mesiju. Zatim obojica prilaze Isusu i neočekivano, Isus naglas izjavljuje: „Evo istinitog Izraelca u kojem nema prijevare!“ (Iv 1,47). Mora da su ih te riječi iznenadile. Natanael začuđeno odgovara: „Odakle me poznaješ?“ (Iv 1,48). Jesu li se prije sreli, a on se nije sjećao? Ali odakle mu ta izjava, kao da ga poznaje cijeli život, kao da je svjestan njegovih najdubljih naklonosti? Isus tada igra svoju posljednju kartu: „Vidjeh te prije negoli te Filip pozva, dok si bio pod smokvom.“ (Iv 1,48).

Ne znamo točno što je Natanael shvatio čuvši te riječi, ali se odmah

predao Isusu: „Učitelju, ti si Sin Božji! Ti kralj si Izraelov!“ (Iv 1,49). Isus je znao da svjedoči prvim koracima Natanaelovog apostolskog života, početnoj toplini misije koja će se protezati kroz cijeli njegov život. Stoga proriče budućnost punu plodnosti: „Vidjet ćeš i veće stvari od ovih“ (usp. Iv 1,50). To je ono što doživljavamo u svakom pozivu, uključujući i poziv nekih dijecezanskih svećenika koji osjećaju poziv da postanu dio Opusa Dei: Isus im ponovno daje pomoć i misiju da „služe Crkvi kako ona želi da se njoj služi“.[1] Ti su svećenici pozvani tamo gdje jesu, pod svojom smokvom. Tamo, u svom zavjetu, u svojoj službi, osjetili su se, poput Natanaela, ponovno voljeni i pozvani od Učitelja.

Ti svećenici, odgovarajući na taj poziv, počinju pripadati Svećeničkom društvu Svetog Križa, udruženju klerika intrinzično sjedinjenih s

Prelaturom Opusa Dei, kao što ćemo vidjeti kasnije.[2] Ova pravna formula omogućuje im ne samo da održe svoj sinovski odnos sa svojim dijecezanskim biskupom, kao i svoje svećeničko bratstvo s ostalim članovima svog prezbiterija, već da ih i ponovno potvrde. Riječima svetog Josemarije, dijecezanski svećenik pozvan u Opus Dei „niti mijenja niti napušta bilo koji dio svog dijecezanskog poziva. Njegova predanost službi mjesne Crkve u koju je inkardiniran, njegova potpuna ovisnost o vlastitom ordinariju, njegova svjetovna duhovnost, njegova solidarnost s drugim svećenicima itd., ne mijenjaju se. Naprotiv, on se obvezuje živjeti svoj poziv u potpunosti, jer zna da mora težiti savršenstvu upravo u ispunjavanju svojih obveza kao dijecezanski svećenik.“[3] U konačnici, njihov poziv na Djelo obvezuje ih „da nikada ne zanemaruju vlastitu dijecezansku

službu, već naprotiv, da je vrše sa sve većom ljubavlju prema Bogu.“[4]

Ljubav svetog Josemarije prema svećenicima

U travnju 1941. sveti Josemaría bio je pozvan da propovijeda na duhovnim vježbama za dijecezanske svećenike. Međutim, tih istih dana njegova se majka razboljela od upale pluća. Njezino stanje nije se činilo teškim, pa je osnivač Opusa Dei odlučio nastaviti s aktivnošću, gdje ga je čekalo pedesetak svećenika.

Godinama kasnije, prepričao bi događaj na sljedeći način: „Ostavio sam majku teško bolesnu u Madridu kako bih otišao u Léridu održati duhovne vježbe za biskupijske svećenike. Nisam znao koliko je ozbiljno, jer liječnici nisu mislili da će majčina smrt biti neizbježna ili da se možda neće izliječiti. 'Prinesi svoje boli i muke za posao koji ću obavljati', zamolio sam majku dok

sam se opraštao. Složila se, iako nije mogla izbjeći da ne kaže šapatom: 'Ovaj moj sin!' Po dolasku u sjemenište u Léridi, gdje su svećenici održavali duhovne vježbe, otišao sam pred Tabernakul: 'Gospodine, brini se za moju majku, jer se ja brinem za tvoje svećenike.' Na pola duhovnih vježbi, u podne, održao sam im govor. Govorio sam o nadnaravnom djelu, o neusporedivoj ulozi majke uz svog sina svećenika. Završio sam i htio sam ostati neko vrijeme sabran u kapeli. Gotovo odmah, biskup koji je bio apostolski administrator, a također je bio tamo na duhovnim vježbama, prišao je, vidno promijenjenog lica. Rekao mi je: 'Don Alvaro vas zove na telefon.' Čuo sam Alvara kako govori: 'Oče, baka je umrla.' (...) Od tada sam uvijek mislio da me Gospodin tražio za ovu žrtvu kao vanjski znak moje ljubavi prema dijecezanskim svećenicima i da moja majka i dalje na poseban način posreduje za to djelo.”[5]

Gubitak majke dok se brinuo za svećenike bio je znak koji je sveti Josemaría nosio kroz cijeli svoj život kao motivaciju za svoju ljubav prema dijecezanskim svećenicima i brigu za svetost pastira Božjeg naroda. Manje od dvije godine nakon te duhovne obnove, u veljači 1943., sveti Josemaría „shvatio je da ga Bog traži da poduzme novi temeljni korak koji bi omogućio Opusu Dei da ima vlastite svećenike. Sastojao se u stvaranju svećeničkog udruženja povezanog s Opusom Dei, sastavljenog od svećenika koji su prije bili laici.“[6] Krajem 1940-ih, već imajući svećenike koji su se brinuli za aktivnosti Opusa Dei, osnivač je u svojoj molitvi donio vrlo bolnu odluku: mislio je da bi trebao napustiti Djelo kako bi se u potpunosti posvetio pratnji dijecezanskih svećenika. Ali to nije bio Božji plan. Ubrzo nakon toga, 1950., konačno je shvatio da i ti svećenici mogu biti dio Svećeničkog

društva Svetog Križa, a da to ne utječe na njihovu pripadnost njihovim biskupijama. „Bog, naš Gospodin“, napisao je sveti Josemaría, „u svojoj beskrajnoj dobroti, želio mi je dati rješenje unutar našeg Opusa Dei, bez potrebe za stvaranjem još jedne duhovne obitelji. Nikada neću prestati zahvaljivati za tu Božju providnost.“[7]

Ako se vratimo na evanđeoski prizor na početku, kada Isus opisuje „veće stvari koje će Natanael vidjeti“, govori o otvaranju neba i „anđelima Božjim koji uzlaze i silaze na Sina Čovječjega“ (Iv 1,51). Dana 2. listopada 1928., na blagdan Anđela čuvara, kada je sveti Josemaría božanskim nadahnućem osnovao Opus Dei, dijecezanski svećenici već su bili prisutni među mnogim običnim ljudima iz svih društvenih slojeva i zanimanja. „Vi ste dio Opusa Dei kao i ja“, rekao bi osnivač

članovima Svećeničkog društva Svetog Križa.[8] Nekako, tog dana, sveti Josemaría je naslutio te „veće stvari“ na koje nas poziva svaki poziv. Nadahnut Bogom, osjetio je hitnu želju da se brine za svoju dijecezansku braću svećenike i da s njima podijeli poruku univerzalnog poziva na svetost usred svijeta, kroz njihov pastoralni rad i druge obične okolnosti. Kao i svaka osoba pozvana u Opus Dei, ovi svećenici bili su još jedan „Božji dar“.

Jače ujedinjeni s biskupom i svojim kolegama svećenicima

Poziv na Djelo nije odvojen od svećeničkog poziva primljenog godinama ranije; naprotiv, on mu se dodaje, potiče ga i vodi.[9] Uključuje „potpunu i uobičajenu dostupnost za traženje svetosti prema duhu Opusa Dei“, [10] konkretiziranu u „želji da se savršeno ispuni pastoralni zadatak koji mu je povjerio vlastiti biskup,

znajući da je odgovoran samo mjesnom ordinariju za ispunjenje tog zadatka“.[11]

Svećenici inkardinirani u biskupije koji se osjećaju pozvanima od Boga da budu dio Opusa Dei mogu biti ili suradnici ili supernumerariji, članovi Svećeničkog društva Svetog Križa, ovisno o svojoj raspoloživosti da prate svoju braću svećenike. U oba slučaja, budući da poziv u Opus Dei pojačava njihov prethodni krsni i svećenički poziv, oni se ni na koji način ne razlikuju od svoje braće i svim silama nastoje duboko živjeti jedinstvo prezbiterata, ujedinjeni sa svojom glavom, biskupom, utjelovljujući moto rane crkve: Nihil sine episcopo, „ništa bez biskupa“. To zajedništvo ih potiče da žive bratsku ljubav s ostalim članovima vlastitog prezbiterata i da apsolutno izbjegavaju svaku sjenu podjele, potičući najveće jedinstvo među svim svećenicima.[12] Brinu se za ostale

svećenike svog prezbiterata i osjećaju se njima popraćenima, uživajući u daru te braće. Kako je papa Franjo potvrdio, „bratstvo znači namjerno odabrati težiti svetosti zajedno s drugima, a ne samostalno.“[13]

Prelat Opusa Dei rekao je dijecezanskim svećenicima u Svećeničkom društvu Svetog Križa: „Štoviše, posebno se brinite za promicanje svećeničkih zvanja; i pozvani ste biti kvasac jedinstva s biskupima i bratstva unutar prezbiterata svoje biskupije.“[14] Tamo, pod njihovom smokvom, Bog ih blagoslivlja i ispunjava plodnošću. Tamo, uz svoju braću svećenike, postaju sveci. Tamo, u vjernom ispunjavanju svojih biskupijskih dužnosti, pronalaze Boga. I tamo slijede očinski savjet svetog Josemarije: „Nastojte se međusobno pratiti, uključujući i ljudski. Imajte srce od mesa, jer tim srcem od mesa ljubimo Isusa, Oca i Duha Svetoga.

Ako vidite jednog od svoje braće u potrebi, idite k njemu, ne čekajte da vas pozove!“[15] Svaki brat svećenik ima svoju smokvu i treba znati da nije sam.

Sveti Josemaría je rekao da Opus Dei dolazi služiti Crkvi onako kako Crkva želi da joj se služi, a to posebno vrijedi za dijecezanske svećenike koji otkrivaju svoj poziv u Opusu Dei. Crkva, u svojoj izvornoj grčkoj riječi, ekklesia, odnosi se na skupštinu, zajednicu ljudi. To je ono što sjeme Opusa Dei čini u njima: jača njihovo zajedništvo s Bogom, zahvaljujući podršci obitelji Djela, tako da svaki svećenik, zauzvrat, jača zajedništvo sa svojim biskupom, svojim kolegama dijecezanskim svećenicima i svim vjernicima.

[1] Sveti Josemaría, Pismo 8, br. 1.

[2] Usp. Statut, br. 36. st. 2.

[3] Sveti Josemaría, Razgovori, br. 16.

[4] Statuti, br. 69.

[5] Sveti Josemaría, Pismo 26, br. 45.

[6] J. L. González Gullón i J. Coverdale, Opus Dei: A History, svezak I, Scepter Publishers, 2022., str. 96.

[7] Sveti Josemaría, Pismo 26, br. 44.

[8] Qtd. o F. Ocárizu, Pastoralno pismo, 28-X-2020, br. 26.

[9] Usp. Statut, br. 58. st. 1.

[10] Statut, br. 61.

[11] Statut, br. 61 § 1.

[12] Usp. Statut, br. 69.

[13] Papa Franjo, Govor za Međunarodni teološki simpozij o svećeništvu, 17. II. 2022.

[14] F. Ocariz, Pastirsko pismo, 28. X. 2020., br. 26.

[15] Sv. Josemaría, Bilješke s obiteljskog okupljanja sa svećenicima, 26. X. 1972. AGP, P04 1972, II, str. 767.

Diego Zalvidea

Photo: Karl Raymund Catabas
(Unsplash)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/onako-kako-crkva-zeli-biti-
sluzena-poziv-u-opus-dei-kao-
dijecezanski-svecenik/](https://opusdei.org/hr-hr/article/onako-kako-crkva-zeli-biti-sluzena-poziv-u-opus-dei-kao-dijecezanski-svecenik/) (4.03.2026.)